

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

9. Electi Natales. Majores. Virtutes. Labores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

tacitus emittebat) inde post decantatum
solenne gratiarum carmen ad Palatium
Episcopale omnes deducunt, uno dempto
Mallingcrotio, qui & hoc officij, & con-
tra quam oportebat, proclamare Electum
recusavit. At evulgata mox electio, mi-
rum dictu, quâ non urbis ac populi ac-
clamatione, plausuq; excepta sit. Et sanè
Monasteriensibus ex repulsâ Decani ob
continuas illi cum urbe simultates, priva-
& ta supra communem lætitia erat, tam sibi
gratulantibus de Mallingcrotio ab Electo-
ribus repudiato, quam Electo ex mente,
votoq; Civitatis *Christophoro Bernardo*;
quem & virtutum insitarum fiducia jam tum
Patrem Patria ultrò prædicabant. Mihi
verò priusquam nunc res ab eo posthæc
gestas memorare progrediar, libet hîc de
Principe toties dicendo præfari aliqua, or-
tumque, educationem ac reliquam illius
vitam ante Principatûs initia cursim denar-
rare.

Natus est *Christophorus Bernardus Ejusna-
tales.*
Anno supra Millesimum sexcentesimo sexto,
Idib. Octob. in arce Gentilitiâ Bisping Dic-
cesis Monasteriensis. Patre *Theodorico*
ex pervetustâ Baronum de Galen familiâ,
Curlandiæ ac Semigalliæ Archi-Marescallo,
Dynasta in Lutzen, Curtzen, Bisping & *Parens.*
Roemberg, viro docto juxtâ ac prudente,
nec belli inglorio. Qui sub Alexandro
B Parmensi

*Magno
populi
plausu.*

1650.

Parmensi Belgium moderante, militiae rudimenta poluit; florentemque in Hispanorum Castris aetatem integros octo annos gloriosè traduxit, ob egregiam virtutem ab eodem Archistratego, & gladio militari, & equestrium lauream donatus. In Curlandiam exinde redux, uti paternae virtutis, ita & bonorum haeres, in Archi-Marescallatus dignitate, quae à Duce tertia erat, ac reliquis Dynastijs demortuo Parenti successit; zeloque Catholicae Religionis exardescens nihil antiquius habuit, quam ut Orthodoxis eam in ista Provincia restauraret. Subinde Westphaliam relegenti cum vicino *Barone de Morrien* Marescallo Monasterienti, quod is venationem turbasset & ex venaticis Theodorici adhuc molossum attineret, acre dissidium, at fatale Morrieno fuit. Monasterij namque, cum unà Comitium frequentant, & fortè fortuito in ambitu areae Cathedralis alter alteri occurrit, ex causâ repetiti canis manus conferuntur, dumque colluctantes stricto utrinque ferro se petunt, transverberatus inter hæc Morrienus cadit. Theodoricus ut defensorem se sui, aggressorem Morrienum probaret, dissimulatâ fugâ ultrò se iudicio sistit, sed post motam causam, & acerrimè diu agitatum, per sententiam Iudicis absolvi demùm & pristino gloriosius restitui meruit. Posthæc in Comitibus,

mitiis, ut ante, frequens, in Commissionibus publicis ac Legationibus Patriæ sæpè adhibitus, & quidem in postremâ, quam tempore Ferdinandi Archi-Episcopi ex tribus Ordinibus adornatam, pro acquirendo Lingensî territorio, cum Maltingeroto Decano Comitum-Hagam sumptuosè instituerunt Monasterienles, ipse cum *Barone de Velen* ex Nobilitate delectus fuit. Haud diù post in Curlandiam regressus, nec minùs Religione, quam auctoritate quotidie clarior, felicissimâ tandem morte in arce suâ *Lutzen* vitam senex finivit, relictis ex Illustri pariter Coniuge *Catharinâ ab Hörde de Ehringer-velde*, filiabus binis, *Catharinâ* Arnolfo de *Schilder* Neuhusano satrapæ, antiquissimæ Nobilitatis viro nuptâ, & *Hedwige* postea Collegij Canoniarum Borghorstani Abbatissâ; totidemque filiis *Henrico* Dynastâ in Assen, Satrapâ Vechtenli, & hoc de quo loquor, *Christophoro Bernardo* natu maximo. Avum habuit ejusdem cum parente nominis *Theodoricum*, ab Ordine Teutonico, ob belli peritiam & fortitudinem ex *seculari Nobilitate* evocatum, creatumq; in Livoniâ militiæ Ducem. Qui, postquam fortiter rem bellicam gessit, ab eodem Ordine post Archi-Marescallatum, binis arcibus *Lutzen* & *Curtzen* cum amplâ terrarum possessione

Mater.

Avus.

1650.

Pro-Patruus.

truuus.

Avia.

Indoles.

Studia.

in Curlandiâ donatus est. Pro-Patruus major *Henricus* de Galen Anno salutis M. D. LI. *supremus istius Ordinis in Livoniâ Magister & Sacri Romani Imperij Princeps*, dignitatem hanc suam laudabiliter implevit. Is bello Ordinem inter & Archi-Episcopum Rigensem orto, promptâ manu *Guilielmum Marchionem Brandenburgicum & Christophorum Megapolitanum Ducem* expugnavit, captosque abduxit, nec prius alterum laxavit custodiâ, quam à Cæsare & Rege Poloniarum interpellatus fœdus admisisset. Et quoniam *Theodorici avi Conjux*, ex *Wulffiorum*, qui cognominantur *Ludinghausen* avitâ stirpe descendit, *Henrici Wulffij quadragesimi Episcopi Monasteriensis* Principatu gloriosâ, eâ sanguinis propinquitate non minus in maternâ, quam paternâ Majorum lineâ Principes numerabat. Certè ex tot *Bellonæ filiiis* prognato, uti *Martius sanguis* deesse non poterat; ita quoq; plures aliarum corporis & animi dotes jam tum in ejus pueritiâ emicabant, ut insita pietas, ingenium præcox, ac celsa indoles ad Præsulis maturitatem visa sint properare. Quo tempore *Monasterij politioris litteraturæ*, & in *Academiis Coloniensi ac Moguntinâ Philosophiæ* cursum apud *Patres Societatis* conficiebat, is in eo effulsit virtutum splendor, ut in pietatis æquè ac liberalium artium

tium

1650.

tium palæstris *Flos Nobilitatis* & *juventutis*, passim diceretur. Et quæ in mansuetioribus studiis, eadem in juris sacri ac civilis studio, Lovanij Brabantia, & Burgalæ Galliarum, non sine palmariâ ingenij, judiciiq; laude pariter decurso, virtus continuò eluxit. Castimoniam nulla unquam obrectatio labem illinere potuit; utque ejus observantiosem se probaret, quaecunq; præter modum devitabat solitarium sequioris sexûs consortium. Interlucebat in his sobria, addictaq; religioni omnis ætas. Vix septennis Canonicatu Monasteriensi potiebatur. Viginti prope modum annis Cathedralis Ecclesiæ Thesaurarium egit, quæ inter quinque supremas Prælatorum dignitates, una, nec infima est, totidemq; Patriæ ex officio Consiliarium: quibus communi omnium & privato singulorum bono ita se impendit, ut ipsi adhibiti toties laboris præmium Episcopalem infulam pleriq; designarent. Magnæ viro laudi datum, in suâ Archidiaconi regione, Batavis confini, nullum habuisse Sacerdotem publicâ labe contaminatum; inspexisse mores singulorum, obiisse stationes, census fabricæ, Aris nitorem, bonos populis mores, Pastoresq; impigros animabus reddidisse. Frequenter illum Ferdinandus Elector, varios ad Principes & excellentissimos togâ, sagoq; Regum ac

Virtutes.

Functiones.

B 3

magno-

1650.

magnorum Principum Ministros ablegavit, nec modico Reipubl. emolumento res arduas, momentiq; maximi feliciter expedivit. Eidem quoq; in Monasteriensi tranquillandæ Germaniæ conventu suas cen Leodiensium Principis vices commendavit. Sanè difficillimis Legationibus supra viginti quinq; pro Patriæ bono defunctus est, constantiâ ab ipsis hostibus æstimatâ, & exitu tam prospero, ut ipsi Remp. ex parte conservatam non semel adscripserint.

Affabilitas.

Commendabat adhæc innata virum comitas & agendi suavitas propè Angelica, quâ mirè eorum, quibuscum versabatur, gratiam captabat, obsequij, dignationisque non modicus, sed prælargus. Certè nemo alius erat, qui sic omnibus instructus naturæ præsidis, tot pluvium, gravissimarumque rerum susceptionibus pro patriâ confectis merebatur supremo Episcopatu clavo admoveri. Et ita senserunt ij, penes quos deligendi potestas erat, quibus visum exantlatos pro Patriâ fortiter labores non alio digniore munere compensari, quam ipso patriæ Principatu, nec ullum Dicecelsæquè gnarum ac amantem præfici posse, quam qui publicarum rerum tractationi jam à tanto tempore assuetus, summam in administrandis prudentiam ostendisset, ac fluctuanti inter procellas navi directricem manum non rarò applicâset.

Labores.

Sec